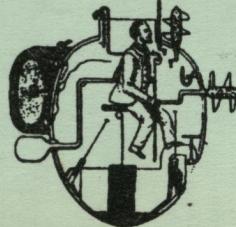

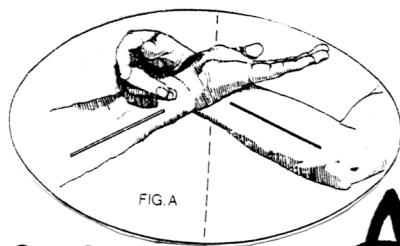
Bruce Lee

STUDIO STRIP

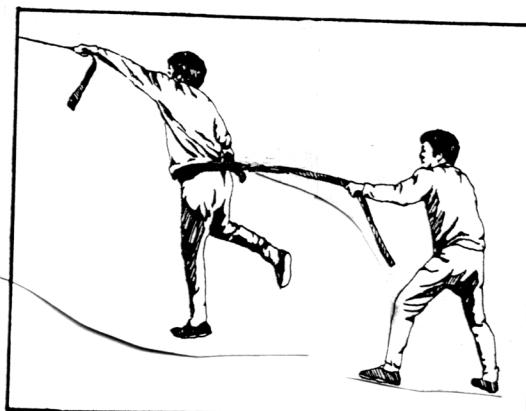

BEOPOLIS

БРУС ЛИ
Ч ЕПИЗОДИ

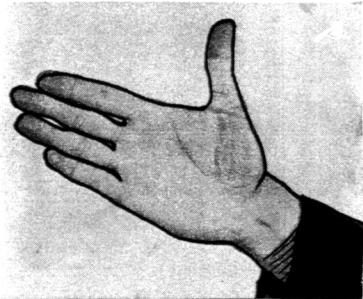
МИ ЈЕБИ СВЕ
ДАЛИ А ТИ
НАМА ТАКО ВРАГАШ!

БОДРЕНДА '01

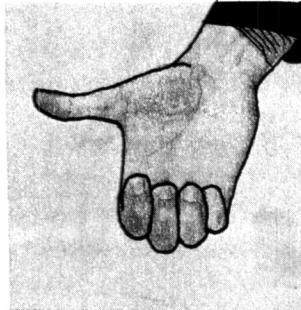
ЗНАЧИ ШТА: ПЛЕТ

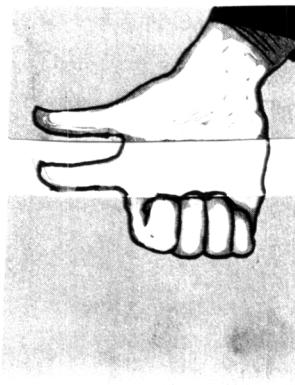
НУЛД

МИНУС

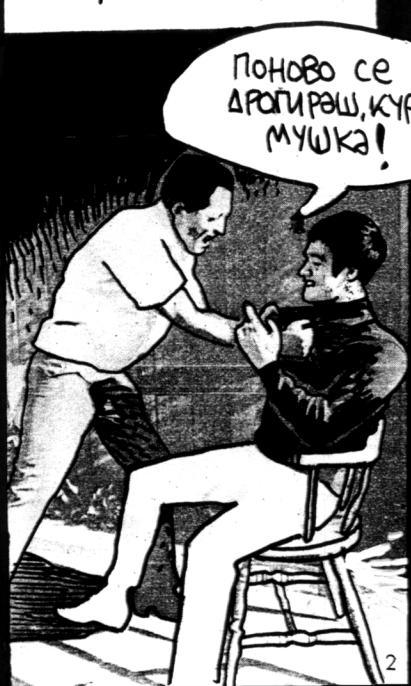

ЈЕДНАКО јЕ НУЛД!

Касније у башти

И ТАКО ЈЕ МЛАДИ ЛИ ЧЕБО СВОГ ОЦА. ОН ЈЕ ДЕЛИКВЕНТ.
ТАКВИ КАО ОН ВАЛЕ ДА УНИШТАВАЈУ ЈАВНА ДОБРА!

ОНИ СУ АГРЕСИВНИ!

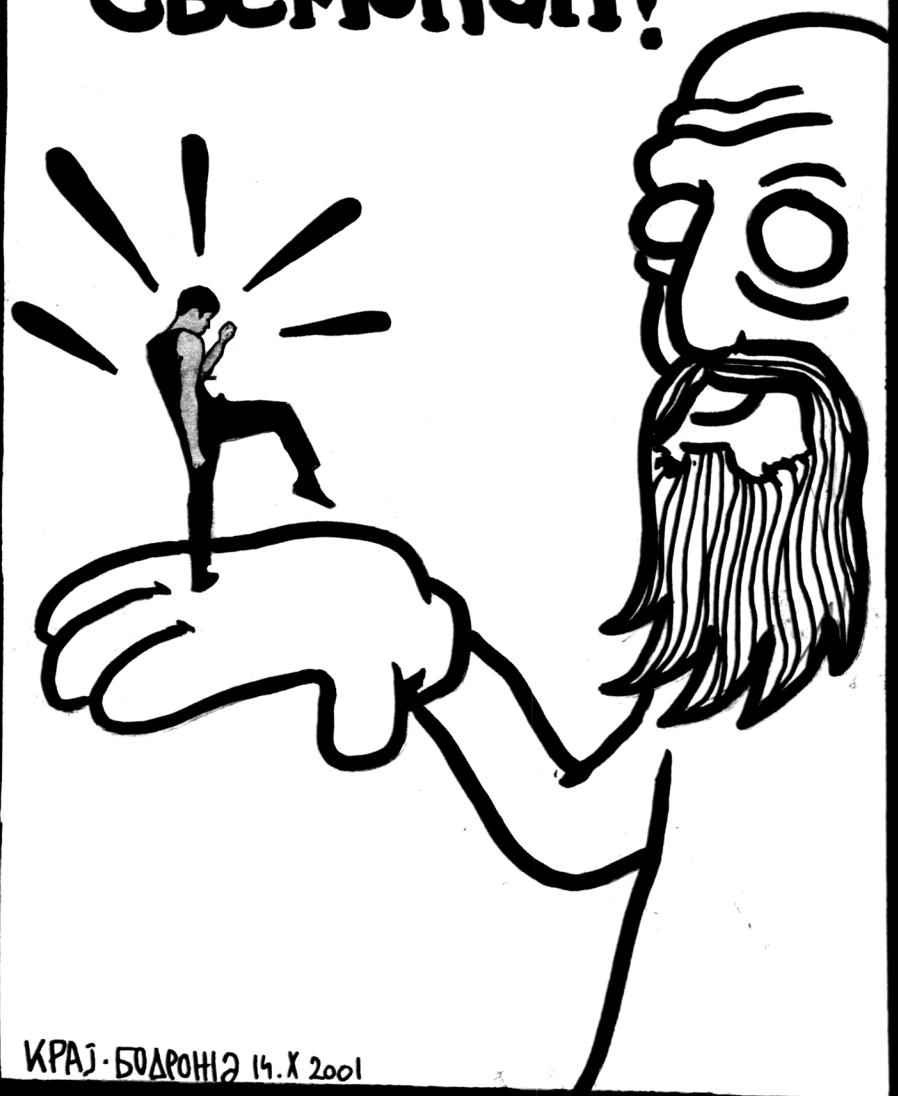

АЛИ ИМА РЕШЕЊА!

ВЕРОНАЧКУ У ШКОЛУ
ДЕЦА ВАС ТАЛЕ!

**јеј бог је
свемоћан!**

ИРАЈ·БОДРОНІЈ 14.X 2001

BRUCE LE
OTIMA AUTO

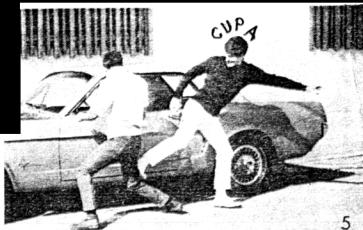
2

3

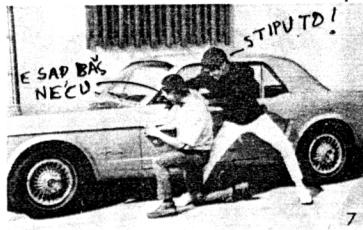
4

5

6

7

8

ZASJEDA U SKUČENOM PROSTORU

BRUS LI PROTIV SUPERMENA

(BRUCE LEE
AGAINST SUPERMEN)

Uloge
BRUCE LI
LUNG FEI
LU LU WEN

režija
STUDIOSTRIP

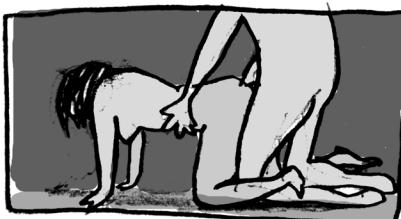
ROBINHUDSTRELAMA- ČIKARATE / STUDIO STRIP

(RADOVAN S BODROŽA)

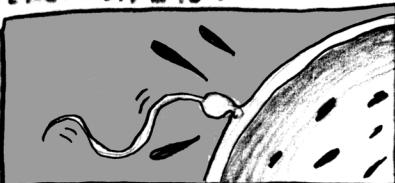
ROBIN HUD I NIEGOVA DRUŽINA KRAĐU OD BOGATIH I DAJU SIROTINJI.

ROBINHUD I LEDIEN ĆE DA PÖTRAŽE SREĆU ZA SEBE

BEZ PRETENZIJA DA OSVETLI LIČNOST ROBIN HUDA USMEREN DA ZABAVI.

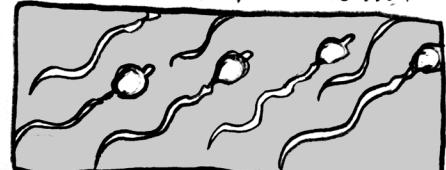
AMBIJENT JE SLIKOVIT TENOPO NE POSUSTAJE OBLIJUEGEGOVIMA.

ROBINHUD SPASAVA LEDIEN A ZATIM POSLE NIZA OKRŠAJA I NJENOG MUŽA.

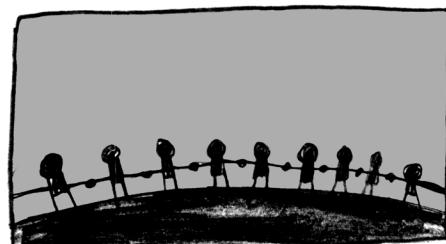
ROBINHUD JE POPULARNA TEMA. OVAJ INSERT IZ NJEVOG ŽIVOTA PRIKAZAN JE NA IZUZETNO ZANIMLJIV I ŽIVAHAN NAČIN.

TU SE SMENJUJU MACEVANJA OKRŠAJI STRELAMA I KARATE BORBE. MLADI »BRAT PO HRISTU« JE VRSNI KARATISTA.

RAZONODA ZA PUBLIKU SVIH VRSTA I UZRASATA.

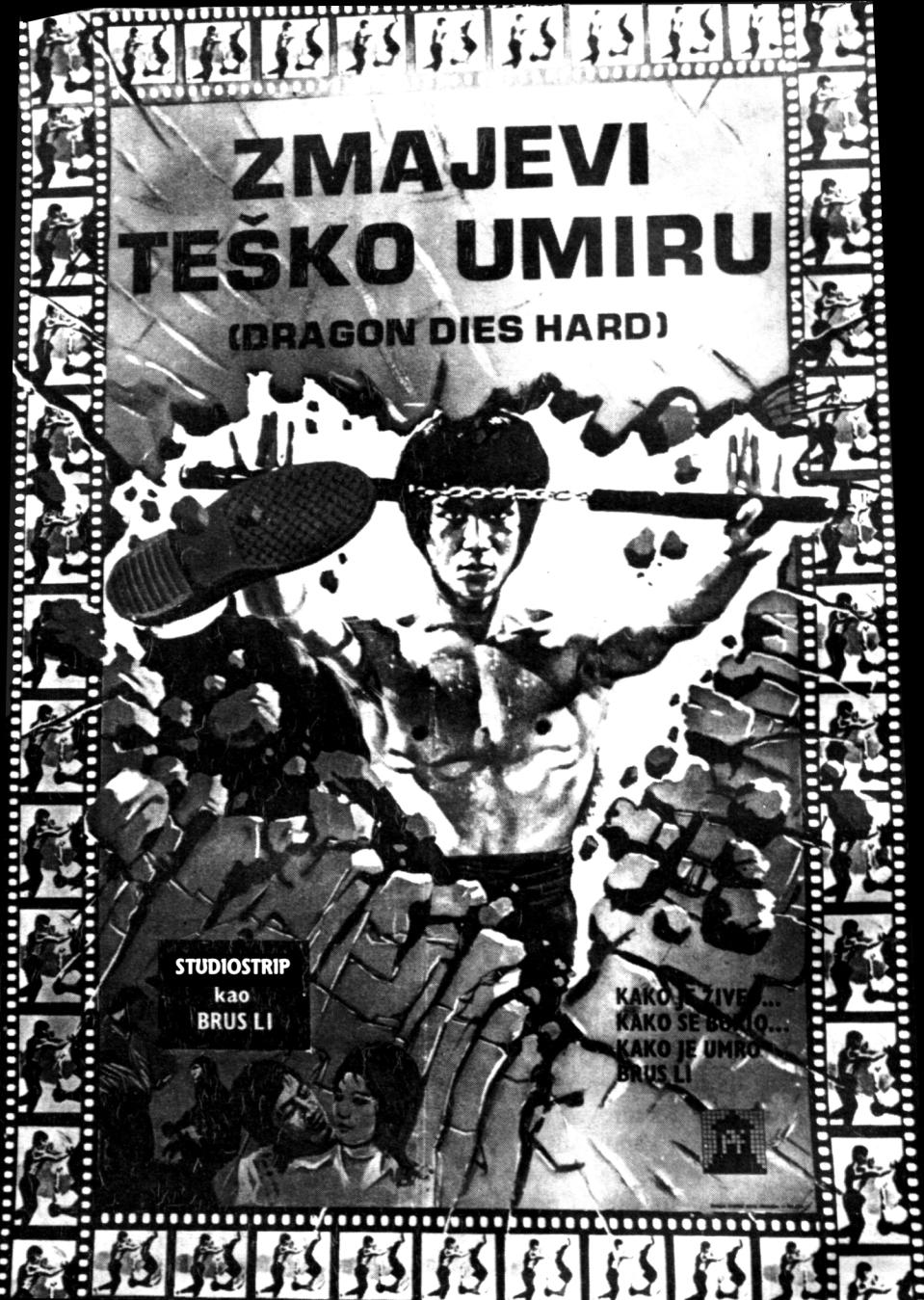
ZMAJEVI TEŠKO UMIRU

(DRAGON DIES HARD)

STUDIOSTRIP

kao
BRUS LI

KAKO SE ZIVE...
KAKO SE BOMIO...
KAKO JE UMRO
BRUS LI

GROSE BRUSLI KLISA PRED-
KUĆOM KAD SE OKLIZNU NA
KORU OD GIBANICE TE PREBI-
KIČMU.

DOKTORI GA POPRAVILI - IZVADILI
MU KIČMU I ZAMRZNULI.

NJEMU SUTRA IZRASLA NOVA - JOŠ
VEĆA A ONI SVOJ PRI-
MERAK ZATURILI.

SAD SVI ĆUTE A
KO SU I VOL DIZNIJA SMRZLI PA ZAB-
VILI GDE SUGA STAVILI PA ONDA KAO MA-
NISMO GAMINI NI SMRZAVAL
KURAC NISTE.

NEMI ŠAOLIN PROTIV ZELENOG ZMAJA

(Shaolin wooden man)

Proizvodnja: Hong Kong

Istek licence: 9. 5. 1983.

Žanr: Drama (Kung-fu)

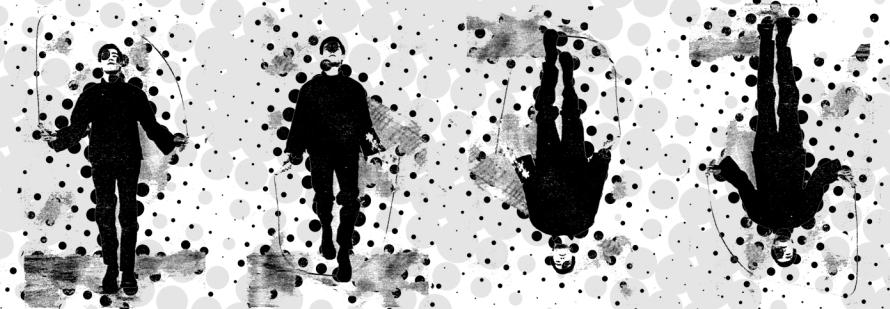
Režija: Studio Strip

Uloga: zli kung-fuisti

Tehnika: Zelenog zmaja

Škola šaolina daje najsavršenije borce kung-fua i u tome drži vekovnu tradiciju. Dečko, čijeg oca su ubili zli kung-fuisti, prolazi kroz najsurovije vežbe šaolin škole da bi stekao savršenstvo stilu i pokreta i koncentracije, što je vrlo važno za ovu veština. Za sve vreme školovanja on nije progovorio nijednu reć pa su ga prozvali Nemi. On s uspehom polaže sve ispite veština i na kraju uspeva da uništi bandu Zelenog zmaja i ubici svoga oca. Onda na zaprepašćenje sviju on progovori.

BRUS LI U TRIDESETOM VEKU

Polako se budio. Činilo mu se da to budenje traje dugo, mnogo duže nego obično, da traje gotove beskonačno dugo. Što se više budio, što je više postajao svestan pojavnosti oko sebe, više je osećao da je nešto pogrešno, drugačije nego što bi trebalo da bude, neuobičajeno, ali nije umeo sebi da objasni odakle taj osećaj. Možda nije ni bio dovoljno budan za tako nešto.

Međutim, znao je, bio je siguran da nije ovde zaspao. Imao je utisak da je prenet, da se nalazi negde druge. Nije se mogao oteti ni utisku da je spavao dugo, mnogo duže nego što je to ikada činio. Uložio je krajnji napor da otvorí oči. Utisak ga nije prevario. Ovu prostoriju do tada nije video. Tačnije rečeno, ovakvu prostoriju nikada nije video, jer to nije bila uobičajena prostorija. Ako je mogao verovati svojim očima, u ovoj prostoriji, u ovoj sali osećala se dubina, što je nespojivo sa predstavom zatvorenog prostora.

Počeo je da kruži pogledom i u vidno polje mu ude čovek u srebmastom kombinezonu. Sigurno drugačiji nego većina ljudi koje je video, no ipak čovek, iako je delovao bezbojno, bledunjavio. U glavi mu je zazvonio odjek njegovog glasa:

— Pozdravljam vas-gospodine Li. Drago mi je da ste se probudili. Ja sam Vas Adaptator. Molim vas da se ne naprežete, a ja ću vas ubrzo upoznati sa svim onim što je potrebno da znate i što će vas interesovati.

Nije imao snage da odgovori, da kaže bilo šta, iako je to žarko želeo. Osetio je kratak ubod u ruku i odjednom je snaga prostrujala njegovim venama. Kao da mu je udahnut novi život, osetio se ponovo rođenim – pokretan, lak, gibak... Nije znao tačno koliko je to potrajalo, ali je bio siguran da nije prošlo više od nekoliko sekundi.

— Molim Vas, pratite me, gospodine Li — reče čovek u srebrnastom kombinézonu. Gotovo mahinalno Li je poslušao. Pošao je dugim hodnikom za njim, sve dok nisu ušli u jednu bočnu prostoriju. Imala je dubinu kao i prethodna, ali Lija to nije previše začudilo. Neznanac je seo za sto i ponudio ga da zauzme mesto nasuprot njemu. Li je seo, očekujući šta će ovaj reći.

— Gospodine Li, ja Vam stojim na raspolaganju da me pitate i da od mene tražite sve što želite. To je i moja dužnost, jer ja sam vaš Adaptator. Li je, osećajući veliku prazninu u sećanju, gotovo trenutno upitao:

— Ko sam ja?

Adaptator je očigledno očekivao ovo pitanje. Bacio je letimičan pogled na neke papire ispred sebe, koji su Liju najviše ličili na dosije, i rekao:

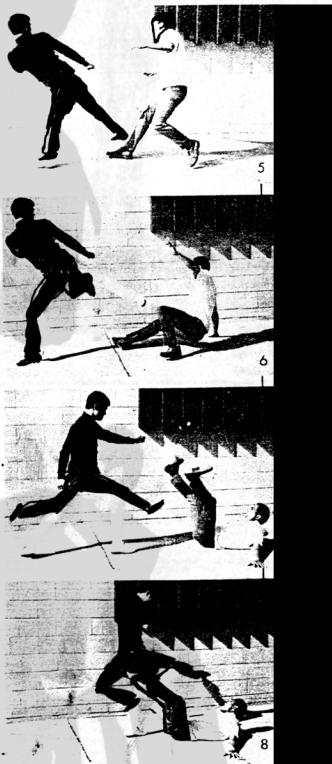
— Vaše ime je Jun Fan, ali ste bili mnogo poznatiji pod imenom Brus Li. Bili ste majstor kung-fua. Pravi ekspert. Snimali ste i filmove u kojima ste gledaocima demonstrirali vlastiti stil. Bili ste oženjeni i imali dvoje dece. Žena vam se zvala Linda, sin Brandon, a čerka Šanon. To bi bilo ono osnovno. Ostalo ćete sami pročitati iz dosjeja, jer vam sposobnost čitanja, kao ni ostale funkcije, nisu ni malo oštećene, iako je proteklo toliko vremena.

Podstaknut poslednjim rečima Adaptatora Li upita:

— Koliko vremena? ... Šta se desilo sa mnom?

Adaptator je sigurno očekivao i to pitanje:

— Vidite 20. jula 1973. godine, a to je tačno pre hiljadu godina, vi ste "umrli" za sve, pa i za svoje najbliže. Sahranjeni ste po svim propisima i počastima, ožaljeni od ogromnog broja obožavalaca, prijatelja i sledbenika iz celog sveta. Međutim, Vaša smrt je bila prividna. Po sopstvenoj želji ste posebnim postupkom konzervirani i sada, nakon perioda od hiljadu godina, vi ste se probudili. Verovatno se detalja pred samo konzerviranje i ne sećate, ali i to je

normalno. Sada, kad ste ponovo budni, možete smatrati da ste se ponovo rodili, da imate novi život, jer smo pobedili smrt, mi u tridesetom veku poznajemo tajnu besmrtnosti.

Naše Veliko veće je odlučilo da i vas daruje besmrtnost, kao čoveka sa zaslugama, slavnog, ovenčanog trijumfom u veku u kome ste živeli. Moja je dužnost da Vam izrazim dobrodošlicu u Novi vek akyatarijanske ere i da Vam poželim prijatan boravak među nama.

Netremice slušajući njegove reči, Li, kao da se prisetio nečega upita:

— Uvek sam verovao u reinkarnaciju. To je, dakle, to. Novo rođenje duše, poslednja metamorfoza koja dovodi do stanja kada se više ne umire. Moja misao je dakle, bila tačna!

Adaptator se pokroviteljski nasmeja:

— Uglavnom ne, gospodine Li. Mi smo do eliksira besmrtnosti došli mudrošću razuma, a ne verom u iracionalno. Uostalom, pročitajte svoj dosije. U njemu ćete naći sve činjenice važne za vaš prošli život, ali i uputstva za budući. Vremena bar imate dovoljno. Kada završite, razmislite dobro o svemu i saživite se sa istinom. Kad osetite potrebu, pozovite me.

Satima je zatim Li čitao, prekidao čitanje da bi se prisetio, da bi razumeo, i ponovo se udubljivao u čitanje. Potpuno je izgubio predstavu o vremenu. Nije osećao ni glad, ni žed, ni umor. Hrlio je celim bićem da sazna istinu o svom životu. Hteo je da dokuči šta se promenilo za ovih hiljadu godina, razmišljaо je kako će da živi, šta će raditi, kako će se navići na taj — za njega novi svet budućnosti.

Posle toga je sate i sate spavao, iscrpljen naporom koji mu je donela istina iz dosjeva. Ipak, ovaj san je mnogo, mnogo kraće trajao i Li je to znao. Osetio je to i kad se probudio. I tog 21. jula 1973. godine Li je osetio da je opet Li. Pozvao je Adaptatora.

— Hteo bih da trčim, — reče Li, — kuda da pođem? Pokažite mi, a kasnije ću se već i sam snaći. Predpostavljam da ću ovde da ostanem.

Ne gubeći ljubaznost, Adaptator se sneveseli, ali ostade potpuno priseban.

— To što želite, gospodine Li, teško je ostvarljivo. Mesta za aktivnost koju vi nazivate "trčanje" danas više nema. Mi imamo, doduše, široke autostrade, helikodrome, trgove, ali su oni predviđeni za saobraćaj, za motorizovane. Za vas tamo sigurno nema mesta. "Trčanje" nije ni uobičajeno u našem veku. Konačno, mi smo ipak mentalna civilizacija — naglasi Adaptator.

— Takvim ponašanjem sigurno bi izazvali opštu radoznamost, a to niko više ne čini. To nije uobičajeno, a ni potrebno. Mi smo, ipak, besmrtnici. Vi svakako shvatate razloge i situaciju...

Iznenađen odgovorom, sa senkom bojazni na licu, Li upita Adaptatora

— Valjda ću moći ubuduće da vežbam... da se borim? Valjda je kung-fu još uvek poznat? Bez sumnje ga još neko vežba?

Adaptator odgovori:

— Očekivao sam reči koje ste malopre izgovorili, jer znam da je kung-fu vaš život. Mislim da ćemo tu moći da vam koliko-toliko izademo u susret, mada ćete biti iznenadeni promenama i progresom koji smo ostvarili u tom domenu. Ako nemate ništa protiv, odmah bih vam pokazao čime raspolažemo.

功夫秘奥

Li je čutke pratio Adaptatora, osećajući neodređenu slutnju. Iako pun zebnje, donekle su ga i ohrabrike poslednje Adaptatorove reči, "Dobro je to što ću ipak da vežbam, što ću imati sa kim da se borim. Koliko god da su se stvari izmenile, kung-fu je, ipak, morao ostati kung-fu" — mislio je u sebi.

Ušli su u prostoriju koja je, takođe, imala dubinu, a Li u njoj nije video ništa drugo osim mašina. Mašine njemu nepoznate namene.

— Stigli smo — reče Adaptator. Uđite molim vas, u programator.

— Ali zašto? — upita začudeno Li. — Da li je ovo sala za vežbanje? Gde su ostali? Sa kim ću da se borim?

— Mislim da se nismo u potpunosti razumeli gospodine Li — reče Adaptator. Čini mi se da sam vam napomenuo da smo mi m e n t a l n a civilizacija i da se time ponosimo. Zar nije previše grubo, prosto, neduhovno, čak i primitivno da vežbate, da se borite sa nekim drugim živim bićem, pogotovo sa čovekom. Mi smo to rešili tako što smo konstruisali programator, a u njemu su mehanički protivnici.

— Istorija se ponavlja, moram da kažem tu staru izreku. Pre više od trideset vekova, na početku vežbanja veština, postojale su mehaničke lutke kao protivnici. Bilo je to u Kini, u manastiru Šaolinu.

Adaptator je potvrđno klimnuo glavom:

— To mi je poznato, ali naši mehanički partneri su ipak nešto sasvim drugog nego te proste mehaničke lutke drevnog Šaolina. Svaka od njih ima posebnu memoriju, a sve su povezane programatorom. Uđite u njega i probajte. Videćete da ćete osjetiti isto što ste nekada osećali.

Želja za vežbanjem je bila toliko jaka, da je na trenutke prerastala u potrebu i Li uđe u programator bez reči. Gonila ga je želja da što pre počne, želja da se bori, da ponovo vežba. Obuzelo ga je čudno uzbuđenje: radost i osećaj izazova nečeg novog i nepoznatog.

Čim je ušao u programator, Adaptator ga upita:

— Želite li da pobedite, da budete pobedeni ili da se suprotstavite "programiranim rukama" ravnopravno?

Li je bio začuden:

— Kako to mislite? Vi samo pustite u rad tu mašinu, a ja ću već umeti da se odbranim. Znam da je čovekova kreativnost, individualnost pojedinca stečena kroz decenije vežbanja kung-fua, superiornija od bilo koje mehaničke akcije, ma kako brza i snažna ona bila.

— Gospodine Li, programator trenutno analizira sve vaše odlike i sposobnosti, sve vaše karakteristike u kung-fu borbi i "pamti". Možete izabrati mogućnost

da programiramo rad "programiranih ruku" tako da njihova tehnika bude nešto kvalitetnija ili mnogo kvalitetnija, da bude apsolutno ista, ili da one budu bolje od vašeg rada. Ne zaboravite, one mogu da misle i apsolutno su programirane prema Vašoj individualnosti. Programator zna sve o Vašem kung-fuu i može se prilagoditi bilo kojoj mogućnosti, bilo kojoj verziji koju odaberete u svom vežbanju.

— U mom veku je bilo malo onih koji bi mogli da me pobede. Još uvek verujemo da je čovek — ne samo ja, nego bilo koji čovek koji je vežbao onoliko dugo koliko ja — superiorniji od te maštine, pa makar ona vršila i trenutnu analizu kung-fu tehnike i bilo kakvu adaptaciju. Baš zato što je čovek, što mu je duh neograničen i nepredvidljiv.

Osmehnjuvši se, Adaptator mu predloži:

— Pokušajte gospodine Li. Uverićete se i sami da je naša maština delo mentalne aktivnosti i tehnologije, superiornija od mistifikovane fizičke realnosti koju potencirate.

Li je pošao prema maštini bez razmišljanja. Ušao je i borba je počela. Li je izvodio tehniku, blokirao i napadao tako žestoko da je ubrzo bio potpuno obliven znojem. Ipak, sve što je pokušao bilo je uzalud. Svaki njegov napad je bio odbijen, a nijedan napad maštine nije uspeo da izbegne. Kao da je unapred znala njegovu nameru, pre i njega samog. Osetio je da mu vrlo malo nedostaje da zaustavi napad, da ga izbegne ili blokira. Sasvim malo, ali ipak dovoljno da maština bude bolja. Takođe je shvatio da bi uspeo i da izvede poneki svoj napad, da je maština samo malo manje brza i precizna. Bio je to ipak, neravnopravan sukob.

KO
SMO
PLO
UCI

Li je pomislio da bi uspeo da pobedi mašinu da nije bio toliko dugo konzerviran. Verovao je da je dugotrajno mirovanje uticalo na to da nije u punoj formi, kao i svako drugo nevezbanje.

Saznavši ovu misao, Adaptator mu predloži:

— Programiraću mašinu tako da bude mnogo superiornija, da vas ne zavede iluzijom da je vaša trenutna fizička indisponiranost zasluzna za ovo što doživljavate.

U narednim trenucima, Li nije mogao da dođe sebi. Bio je potpuno i apsolutno poražen. Pre nego što bi stigao da reaguje, doživeo bi efikasan napad. Pre nego što bi započeo sopstvenu akciju, bivao je osujećen, blokiran. Osetio je da su ga "programirane ruke" apsolutno prevaziše. Završivši borbu, Li oseti prazninu, čak rezignaciju. Shvatio je da mašinu nikad neće moći da prevaziđe pa ma koliko vežbao, makar i beskonačno. Makoliko da usavrši tehniku, mašina se može programirati da radi bar za nijansu bolje od njega.

— Gospodine Li — podstaknu ga Adaptator — nemojte gubiti motivaciju i predavati se tako lako. Pokušajte opet. Videćete šta sve zna naša mašina.

Bez mnogo oduševljenja Li se ponovo uputi prema mašini i poče da radi. Sada se situacija potpuno izmenila. Svaki njegov napad je uspevao. Ma koliko bio spor, odbrana mašine je bila sporija. Mašina ga je napadala tako da je svaki napad izbegao, blokirao i nijednom "programirane ruke" nisu uspele da dodirnu njegovo telo, iako je već bio prilično iscrpljen prethodnim vežbanjem. Bez mnogo oduševljenja Li je nastavio, znajući da je tako programirana mašina, ona ista koja je malopre bila toliko superiorna u odnosu na njega. Gotovo nevoljno je radio, dok se nije potpuno iscrpeo.

Došavši do Lija, Adaptator ga upita:

— Zar ovo nije bolje? Kad se borite sa drugim čovekom, ne znate šta da očekujete od njega ni on od vas. Ovako, sve je poznato i unapred planirano. Kad ste raspoloženi da pobedite, sigurno pobeđujete. Kad želite da proverite samopouzdanje, programirate mašinu da pobedi vas. Kad hoćete samo da vežbate, stavite program izjednačenja vaše tehnike i tehnike koju izvodi mašina.

Očekujući neki gest odobravanja Adaptator pogleda Liju. Njegovo lice je, međutim, ostalo nepromjenjeno. Li je osetio nemoć, trajnju i jaču od bilo koje nemoći. Osetio je uzaludnost, bezidejnost, besmisao svoje borbe sa mašinom. Previše je dobro poznavao kung-fu i sebe samog. Pade mu na pamet misao da će živeti beskonačno, no to ga nije uopšte radovalo. "Zar da se borim samo sa mašinom, da unapred znam da li gubim ili dobijam?" Beskonačnost je stajala pred njim da odgovori na to pitanje.

U tom razmišljanju Li pronađe vrata i izade na terasu. Prema njegovim dosadašnjim pojmovima, bila je ogromna, ali je to ipak bila terasa. Kao da je za trenutak bio zburjen svetlošću, zvucima, kretanjem... Li shvati da je nebo tridesetog veka mnogo, mnogo punije nego što je to bilo u njegovo doba. Međutim, ova činjenica kao da ga se nije ticala, kao da nije dolazila do njegovog bića, već tamo negde spolja, gde počinje on.

Iznenađen i oneraspoložen predašnjim iskustvom sa mašinom Li je intenzivno razmišljao, tražio način da bude zadovoljan.

— U krajnjoj liniji ne moram da vežbam sa mašinom, jer mi to vežbanje ne znači mnogo, gotovo ništa. Vežbaću sam. Valjda ima još terasa kao što je ova? Valjda će se na nekoj od njih naći malo mesta i za mene, malo mesta za vežbanje.

Iako ga nije potpuno umirila, ova misao mu je otvorila jedan novi put, novi horizont u budućnost i beskonačnost se pojavila u novom svetlu. Li se nije radovao, ali nije ni strepeo od nje. Kroz glavu mu prođe misao: "Zašto su me probudili, ako sam jedini preostali kung-fu majstor?"

Mada nije bio siguran da je to što je pomislio tačno, jer mu Adaptator nije rekao da li ima još živih ljudi koji vežbaju kung-fu, Li je znao da mora da se okreće budućnosti, da najbolji i njegov jedini put vodi u beskonačnost.

У ПЕСМИ КРУШЕВАЧКОГ ПЕСНИКА МОМИРА ДРАГИЋЕРИЋА
СРЕЛИ СЕ У ПЕТ СТРОФА КРАЉЕВИЋ МАРКО И БРУС-ЛИ.

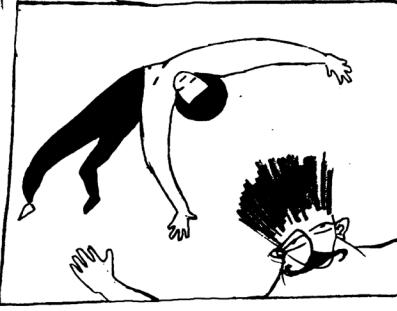
ДА ОДЛУЧЕ КО ЈЕ
ЈАЧИ,

KRA LJE VIĆ MA RK O

ВЕШТИИ, СНАЛА ЖЛИРИИ

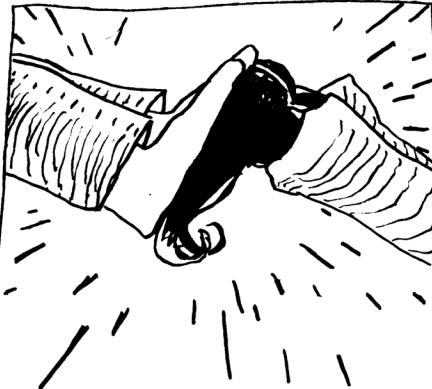
БРЖИ - ИЗДРЖВА-
ВИЈИ ?

МЕЂУТИМ ПЕСНИК ЈЕ У
ДИЛЕМИ.

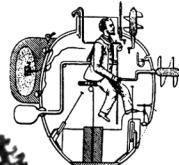

BRUCELEE

РАДАН СТОДИОСТРИП 01
БОГАЧИЋ

STUDIOSTRIP

HONG KONŠKI FILM U BOJI

KUNG FU - BORCI ZA SLOBODU

PRODUKCIJA:: STUDIOSTRIP/KOSMOPLOUCI 5001-5002

IZDRAVAC:: BEOPOLIS, DOM OMLADINE, MAKEDONSKA 22, BEOGRAD

ELEKTRONSKA PRODUKCIJA+DESIGN:: CORROSION/KOSMOPLOUCI 5001-5002

SITO STAMPAR:: FUN&JOB

STAMPA:: JOVAN

>> KOSMOPLOUCI ONLINE:: WWW.CRSN.COM/KOSMOPLOUCI :: [KOSMOPLOUCIHOTPOP.COM](http://WWW.CRSN.COM/KOSMOPLOUCIHOTPOP.COM)

>> STUDIOSTRIP ONLINE:: WWW.CRSN.COM/STUDIOSTRIP :: [STUDIOSTRIPHOTPOP.COM](http://WWW.CRSN.COM/STUDIOSTRIPHOTPOP.COM)

>> CORROSION ONLINE:: WWW.CRSN.COM :: CORROSIONEYUBC.NET

(c) KOSMOPLOUCI/WWW.CRSN.COM 5002

Studio Strip

www.crsn.com/studiostrip
www.crsn.com/verovaliiline